

[Statsministeren.]

over for. Og det er i al fald et udgangspunkt, at vi er enige om problemerne og deres alvor.

Hvis derfor denne debat om finansloven i dag på folketingets første egentlige arbejdsdag og forhandlingsdag kan blive indledningen til, at vi tager fat på disse problemer, så må dette være vigtigere end al polemik og alle forsøg på at finde argumenter for og imod påstande, som er fremsat også tidligere.

Vi ved, at vi har en forskellig opfattelse af mange forhold. Vi ved, at vi har en forskellig grundindstilling også til nogle politiske sager. Så kan vi uddybe disse forskelligheder, eller vi kan prøve at finde de forbindelseslinjer, som også er der. Jeg mener, det er det sidste, der er brug for i dag og i de kommende dage.

Finansministeren (*Anders Andersen*):

Jeg tror at kunne sige, at hovedparten af denne debat har drejet sig om de politiske problemer, som statsministeren har taget sig af, mens der kun har været få bemærkninger til det omfattende finanslovsforslag, som vi her har til første behandling.

Der blev stillet nogle spørgsmål, og dem vil jeg gerne svare på først.

Hr. Svend Andersen (Rosk.a.) efterlyste, at der i kommunerne gennemførtes et ensartet regnskabssystem, for at man kunne få en større kontrol med udviklingen i kommunerne. Jeg kan dertil sige, at indenrigsministeren i løbet af kort tid fremsætter forslag herom, sådan at dette ensartede regnskabssystem kan gennemføres. I dette forslag vil der også være indbygget visse regler, som gør det muligt at få en mere effektiv kontrol med udviklingen af antallet af ansatte i kommunerne.

Fru Grethe Philip og hr. Schlüter var inde på spørgsmålet om en ny finansplan. Hr. Schlüter gik et skridt videre end fru Grethe Philip, idet hr. Schlüter gerne ville have den mundtligt nu her i dag, straks. Jeg bliver altså nødt til at bedrøve hr. Schlüter med, at det er jeg ikke i stand til, men jeg er i stand til at give det løfte, at der snarest vil blive udarbejdet en ny finansplan — med de vanskeligheder og de problemer, der ligger i det, når man på nuværende tidspunkt skal

anlægge et skøn over udviklingen i 1975-76, på et tidspunkt, hvor man ikke kender resultatet af de forhandlinger, der foregår på arbejdsmarkedet, og på et tidspunkt, hvor man ikke kender, hvilke foranstaltninger dette høje ting beslutter sig til at sætte i værk på en række områder for at afhjælpe den arbejdsløshed, som i øjeblikket findes. Men altså på denne baggrund, med disse manglende muligheder for på nuværende tidspunkt at anlægge et fuldstændigt realistisk skøn, så kan jeg da sige, at vi vil gerne udfolde alle bestræbelser for, at det skal blive så realistisk som muligt.

Der har fra flere sider været sagt, at det foreliggende finanslovsforslag var urealistisk. Jeg ved ikke, hvad det urealistiske består i. Jeg tror nok, at det, man mest koncentrerer sig om som urealistisk i finanslovsforslaget, er, at vi opererer med en arbejdsløshed på 4 pct. De ordførere, der kalder det urealistisk, mener, at det ikke er realistisk at tro på, at der i 1975 kun — „kun“ i gåseøjne — vil være en arbejdsløshed på i gennemsnit 4 pct. Det er naturligvis også svært at skønne over. Det ville være ønskeligt, hvis den kun bliver 4 pct., det tror jeg vi alle sammen kunne være enige om, og der er vel også grund til at pege på, at i den økonomiske årsversigt, i det skøn, man anlagde i november måned 1974, da regnede man med, at udviklingen ville vende i løbet af 1975-76, vende til gunst for aktiviteten, vende til gunst også for beskæftigelsen. Hvor meget arbejdstidsforkortelsen, der var en realitet fra 1. december 1974, vil spille ind på beskæftigelsen, er vel også en af de ting, som er vanskelige at vurdere. Jeg tror, det er rigtigt at sige, at beskæftigelsesmulighederne og begrænsningen i arbejdsløsheden i høj grad vil være afhængig af, om man i dette høje ting er i stand til at medvirke til en økonomisk politik af en art, som netop sigter på at øge beskæftigelsen mest muligt. Der skal ikke herske nogen tvivl om, at regeringens her vil være særdeles positivt indstillet.

Hr. Hilmar Baunsgaard rejste spørgsmålet om at optage forhandlinger med de offentligt ansatte. Jeg kan berolige hr. Hilmar Baunsgaard med, at jeg netop har i tanker at indkalde til møde og drøftelser med de offentligt ansatte, men har ment, at der